

ת"פ 10283/03/16 - מדינת ישראל נגד יריב קובלסקי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 10283-03-16 מדינת ישראל נ' קובלסקי(עציר)

לפני
המאשימה
כבוד השופט ירון לוי
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרית שמש

נגד
הנאשם
יריב קובלסקי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שאול שניידר

גזר דין

פתח דבר

1. במסגרת קשר שקשר הנאשם עם אחרים, לייבוא סם מסוכן מאמסטרדם לישראל - חלקו המדויק של הנאשם בתוכנית הקשר יפורט בהמשך - בלע רועי קאסר ז"ל (להלן: "**המנוח**") 69 חבילות, שהכילו 486.88 גרם קוקאין.

לאחר שובו ארצה, כשחבילות הקוקאין בגופו, הובהל המנוח לבית החולים, שם נקבע מותו.

בכתב האישום המקורי, יוחסה לנאשם עבירה של הריגה.

במהלך פרשת התביעה, חזרה בה המאשימה, באופן עצמאי, מעבירת ההריגה, והנאשם זוכה ממנה.

2. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); ניסיון לייבוא סמים מסוכנים, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ז-1977 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"), ביחד עם סעיף 25 לחוק; ייבוא סמים מסוכנים, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים; השמדת ראיה, לפי סעיף 242 לחוק; ושיבוש הליכי משפט - לפי סעיף 244 לחוק.

העובדות

3. ואלה עיקרי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה והורשע הנאשם:

אישום ראשון:

- א. בין הנאשם לבין יובל זנזורי (להלן: "**יובל**") קיימים קשרי חברות משך שנים.
- ב. עובר לחודש אפריל 2015, החזיק הנאשם בשביל אחר סך של 200,000 ₪ בנסיבות שאינן ידועות (להלן: "**הכסף המוחזק**"). במהלך התקופה שבין אפריל לבין אוגוסט 2015, הלווה הנאשם ליובל, מתוך הכסף המוחזק, סכומים שונים לכיסוי חובותיו של יובל.
- ג. במועד שאינו ידוע במדויק, קשרו יובל ומקסים אזולאי (להלן: "**מקסים**"), קשר עם רפי פיראואנדי (להלן: "**רפי**"), לייבא סמים מסוכנים מסוג קוקאין מאמסטרדם שבהולנד לישראל.
- ד. בתאריך 4.10.15 נפגשו הנאשם, יובל ומקסים, וקשרו קשר לפיו הנאשם יטוס לאמסטרדם, שם יפגש עם רפי שמתגורר באמסטרדם, ועם אנשים מטעמו של מקסים (להלן: "**האחרים**"), שימסרו לנאשם סמים, בתמורה לסכום של 18,000 יורו, שהנאשם יעביר להם, מתוך הכסף המוחזק. הנאשם יובל ימסור את הסמים באמסטרדם לאחר, שזהותו אינה ידועה (להלן: "**הבלדר האחר**"), אשר יכניס את הסמים לישראל (להלן: "**הקשר**", להלן כולם: "**הקושרים**").
- ה. מיד לאחר מכן, נסעו יובל והנאשם לסוכנות נסיעות בת"א. יובל רכש עבור הנאשם כרטיס טיסה לאמסטרדם ובחזרה לישראל, ושילם תמורתו מתוך הכסף המוחזק. בהמשך עדכן יובל את מקסים בכך.
- ו. על פי הנחיות מקסים, רכשו יובל והנאשם שלושה מכשירי טלפון ניידים - ליובל, למקסים, ולרפי, כדי שיוכלו לתקשר ביניהם מבלי שניתן יהיה להתחקות אחר התקשרויות אלה. הנאשם שילם תמורת המכשירים סך של 1,850 ₪ מתוך הכסף המוחזק.
- ז. ביום 7.10.15, טס הנאשם לאמסטרדם. שם נפגש עם רפי והאחרים, ומסר לרפי טלפון נייד מהמכשירים שרכש עם יובל. רפי אמר לנאשם שימסור לו 200 גרם קוקאין, אותם עליו להעביר לבלדר האחר.
- ח. לאחר מספר ימים, אמר רפי לנאשם שהבלדר האחר התחרט ואינו מעוניין לייבא את הסמים לישראל. רפי עדכן את מקסים. הנאשם והקושרים האחרים ניסו למצוא דרך חלופית לייבא את הסמים, באמצעות הדואר, אך הדבר לא צלח. כמו כן מסר הנאשם לרפי סכום של 5,000 יורו לבקשת מקסים.
- ט. בהמשך, חזר הנאשם לישראל, ונפגש עם יובל שאמר לו שמאחר והקושרים לא הצליחו לייבא את הסמים לארץ, באמצעות הדואר או בדרך אחרת, עליו לטוס שוב לאמסטרדם, לקבל את הסמים הארוזים מרפי והאחרים, לבלוע את הסמים באמסטרדם ולשוב לישראל כשהסמים בגופו. הנאשם הסכים.
- י. בתאריך 8.11.15, רכש יובל עבור הנאשם כרטיס טיסה מישראל לאמסטרדם ובחזרה. בתאריך 9.11.15 טס הנאשם לאמסטרדם. שם נפגש עם רפי והאחרים, שאמרו לו שמאחר והגיע לאמסטרדם לזמן קצר מאד, הדבר עלול לעורר חשד והוא עלול להיעצר. בשל כך, הנאשם חזר לישראל בתאריך 11.11.15 ללא הסמים.
- יא. ביום 11.11.15 נעצר הנאשם בנתב"ג ושוחרר.

אישום שני

- יב. לאחר שהנאשם שב לישראל, במהלך התקופה שבין נובמבר 2015 לינואר 2016 (להלן:

- "התקופה", נפגשו הנאשם, יובל ומקסים, במקומות שונים, ושוחחו בכדי להוציא את מטרת הקשר לפועל, לייבא את הסמים לישראל בדרכים שונות. במסגרת הקשר, מסר הנאשם למקסים סכומי כסף נוספים, מתוך הכסף המוחזק.
- יג. במהלך התקופה, ביקר יובל את הנאשם במשרדו, המצוי במתחם ביתו בקרית אונו (להלן: "המשרד"), שם הכיר את המנוח, חברו של הנאשם. במהלך המפגשים, סיפר המנוח ליובל על קשייו הכלכליים ועל חובות שצבר. יובל ביקש מהמנוח לערוך בדיקה האם הוצא נגדו צו עיכוב יציאה מהארץ בשל חובותיו.
- יד. במהלך המפגשים במשרד, שידל יובל את המנוח להצטרף לקשר, וזאת לאחר ששאל את הנאשם האם ניתן לסמוך על המנוח והנאשם אישר שאפשר לסמוך עליו.
- טו. יובל שידל את המנוח לטוס לאמסטרדם, שם יקבל את הסמים כשהם ארוזים על ידי אדם שזהותו אינו ידועה (להלן: "האחר") ומוכנים לבליעה. יובל אמר למנוח שהדרך היחידה לייבא את הסמים, מבלי להיעצר, היא על ידי בליעתם. יובל הציע למנוח, בתמורה לייבוא הסמים, סך של 50,000 ₪. חילופי הדברים הללו נערכו בנוכחות הנאשם.
- טז. במהלך התקופה, נפגשו יובל והנאשם עם מקסים בלוד. במהלך המפגש כעס מקסים ואמר ליובל: "יש סחורה טובה באמסטרדם, מחכה, למה אתם לא עולים? תעלה אותם [את הנאשם ואת המנוח]".
- יז. יובל אמר לנאשם שעליו לרכוש, עבור המנוח, כרטיס טיסה ולהצטרף אליו לטיסה לאמסטרדם, להיפגש עם רפי והאחרים, לקבל מהם את הסמים, ולהעבירם למנוח. הנאשם סירב בתחילה, ואף ניסה להניא את המנוח להצטרף לקשר, אך יובל חזר והפציר במנוח במשך כשבועיים להצטרף לקשר ולייבא את הסמים באמצעות בליעתם. המנוח הסכים להצטרף לקשר ולייבא את הסמים באופן שנקבע על ידי יובל, וכך גם הנאשם.
- יח. המנוח ביקש מיובל שידגים לו כיצד לארוז את הסמים ולבלוע אותם. יובל ביקש מהנאשם שיביא לו קמח, הכניס כמות מסוימת לתוך שתי שקיות ניילון, ארז אותן, ומסר אותן למנוח. המנוח בלע את השקיות שארז עבורו יובל. כעבור זמן מה, הגיע המנוח למשרדו של הנאשם ואמר לו שהצליח לפלוט את שקיות הקמח. הנאשם דיווח ליובל שהגיע למשרד ואמר למנוח ולנאשם שהמנוח "מוכן" לייבא את הסמים.
- יט. בהמשך, מסר יובל לנאשם כסף, כדי להעביר למנוח, לצורך רכישת כרטיס טיסה ולינה בבית מלון באמסטרדם. הנאשם מסר את הכסף למנוח, והמנוח קנה כרטיס טיסה לאמסטרדם ובחזרה לישראל, ולינה בבית מלון באמסטרדם. כמו כן, רכש יובל כרטיסי טיסה ולינה, בין היתר, עבור הנאשם ורעייתו, במועדים זהים למועדים בהם נועד לטוס המנוח, אך בשעות שונות ובבתי מלון שונים.
- כ. ביום 26.1.16, הודיע יובל למנוח ולנאשם, במשרד, כי האחר שתפקידו לארוז את הסמים לא נמצא באמסטרדם. יובל אמר למנוח שהוא יסביר לו כיצד לארוז את הסמים, והמנוח, באמסטרדם, יארוז בעצמו את הסמים ויבלע אותם.
- כא. יובל הראה למנוח כיצד לארוז את הסמים, כיצד לעטוף את הסם והניילון, ולמתוח אותו סביב הסמים, והורה למנוח להתאמן. כמו כן אמר יובל למנוח, בנוכחות הנאשם, שעליו לבלוע את הסמים שמונה שעות לפני הנחיתה בישראל.
- כב. יובל עשה את המעשים המתוארים בסעיפים טו-כא, בנוכחות הנאשם, ומבלי שיוכל או הנאשם

- הסבירו למנוח את סכנת החיים הממשית הטמונה בבליעת כמות עצומה של סמים מסוכנים מסוג קוקאין, שיוכל שלח אותו לייבא במסגרת הקשר.
- ג. ביום 27.1.16, בשעה 03:04, טס המנוח לאמסטרדם. באותו יום, בשעה 16:38, טסו הנאשם, ורעייתו לאמסטרדם.
- כד. ביום 28.1.16 נפגש הנאשם עם רפי ואחרים שזהותם לא ידועה. רפי ואחרים העבירו לנאשם סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל של 486.88 גרם, מוסתר בתוך כיסוי של מחשב לוח (טאבלט) (להלן: "**הסמים**").
- כה. בהמשך, הסיעו רפי ואחרים את הנאשם בסמוך למלון בו שהה המנוח. הנאשם נפגש עם המנוח ומסר לו את הסמים. המנוח ארז את הסמים בתוך 69 חבילות, ובלע אותן, בתאריך 31.1.16, עובר לטיסה חזרה לישראל.
- כו. ביום 31.1.16, בסמוך לשעה 12:30, נחתו, בין היתר, הנאשם ורעייתו בישראל. סמוך לשעה 18:10 נחת המנוח בישראל. המנוח נסע ישירות משדה התעופה לביתו של הנאשם, ונפגש עמו במשרד. המנוח ביקש מהנאשם שירכוש עבורו כדורים המאיצים את פעולת המעיין, כדי להוציא את הסמים מגופו (להלן: "**הכדורים**").
- כז. בהמשך, התקשר הנאשם ליובל, הודיע לו כי המנוח נחת והגיע למשרד וביקש ממנו לרכוש עבור המנוח את הכדורים. יובל רכש עבור המנוח את הכדורים ולאחר מכן הביא למנוח מזון, הכול כדי להאיץ את הוצאת הסמים מגופו של המנוח. לאחר מכן עזב יובל את המשרד.
- כח. בסמוך לשעה 19:30, חש המנוח ברע. הנאשם הזעיק את יובל למשרד, והוא אכן הגיע למשרד כעבור זמן מה. הנאשם התקשר לרעייתו ולמכר שלו כדי שיסיעו אותו ואת המנוח לקבלת טיפול רפואי, אולם יובל סירב להצטרף אליהם.
- כט. המנוח פנה לנאשם ואמר לו, בנוכחות יובל, "איזה באסה אני עומד למות". הנאשם אחז במכשיר הטלפון שלו כדי להזעיק אמבולנס, אך יובל הורה לנאשם לא להתקשר למגן דוד אדום, כדי שלא יעצרו.
- ל. כעבור זמן מה, החל המנוח לפרס. הנאשם התקשר למגן דוד אדום. יובל והנאשם אחזו במנוח בעודו מפרס, הוציאו אותו מחוץ למשרד, אל רחוב לוי אשכול, והשכיבו אותו על המדרכה, זאת כדי להרחיק עצמם מהמנוח. יובל אמר לנאשם לחזור למשרד, ונותר לעמד בסמוך למנוח, כשהוא ממשיך לפרס ודם ניגר מפיו.
- לא. כשהגיע האמבולנס, טען יובל בפני הפרמדיק כי הוא המודיע, כי אין לו כל הכרות עם המנוח, והלך מהמקום.
- לב. מיד לאחר מכן, במהלך הטיפול הרפואי שניתן למנוח במקום, הוא הפסיק לנשום ואיבד דופק. כוחות מד"א ביצעו בו החייאה.
- לג. המנוח הובהל לבית החולים תל השומר במצב קריטי כשהוא מונשם ולאחר מכן הורדם. בדיקה נוירולוגית שנערכה למנוח העידה על פגיעה איסכימית, היעדר החזרי גזע מוח ובצקת מוחית. בתאריך 1.2.16 נערך למנוח ניתוח בטן, במהלכו הוצאו ממעיו 69 אריזות המכילות את הסמים.
- לד. ביום 2.2.16 נקבע ע"י ועדה רפואית מוות מוחי, והמנוח נותק ממכשיר הנשמה ונפטר.
- אישום שלישי:
- לה. במהלך האירוע שתואר באישום השני, בעוד המנוח מקבל טיפול רפואי, לקחו יובל והנאשם את המזוודה עמה שב המנוח מאמסטרדם (להלן: "**המזוודה**"), ונסעו ברכבו של יובל

לביתו של ג. ט. (להלן: "ג'"), חברו של יובל, בת"א.

לו. כשהגיעו לביתו של ג', ביקש ממנו יובל להחביא בביתו את המזוודה בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי, או להביא לידי עיוות דין בהעלמת ראיות. ג' סרב לבקשתו.

לז. מיד לאחר מכן, נסעו יובל והנאשם לש. א. ביהוד (להלן: "ש"). הנאשם נכנס לביתו של ש' בזמן שיוכל המתין לו ברכב. ש' סרב לקבל את המזוודה אך הסכים להותיר בביתו רק את בגדיו של המנוח. הנאשם לקח עמו את המזוודה, וקופסה שהכילה את הטלפון הנייד של המנוח, ארנקו, ומסמכים של המנוח (להלן: "הקופסה").

לח. מיד לאחר מכן, המשיכו יובל והנאשם בנסיעה לכיוון סביון, עצרו בצד הדרך, יובל השליך את המזוודה בפח זבל, והנאשם חפר בור בצד הדרך והטמין את הקופסה, כל זאת בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי, או להביא לידי עיוות דין בהעלמת ראיות.

לט. יובל והנאשם חזרו למשרד, יובל אמר לנאשם להשמיד את כל החפצים בהם נגע המנוח במשרד, והנאשם עשה כן.

ההליכים

4. ב"כ המאשימה הסבירה את ההחלטה לחזור בה מעבירת ההריגה, בשלב מוקדם יחסית של שמיעת הראיות, בראיות חדשות שהגיעו לידיה, לאחר הגשת כתב האישום, לרבות העדויות שנשמעו במהלך פרשת התביעה עד אותו שלב; ובספק הסביר שהתעורר ביחס ליכולתה להוכיח את הקשר הסיבתי בין מעשי הנאשם לבין מות המנוח.

בעקבות זאת, ביום 14.9.16, זוכה הנאשם מעבירת ההריגה לפי סעיף 298 לחוק, שיוחסה לו במקור, והורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות המפורטות בסעיף 2 לעיל.

5. בגין חלקם הנטען של יובל ומקסים, הוגש נגדם כתב אישום וההליכים בעניינם מתנהלים בפני מותב אחר, בבית משפט זה.

הראיות לעונש

6. לחובת הנאשם, כבן 42, הרשעה משנת 2005 בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בגינה נדון, בין היתר, ל- 20 חודשי מאסר בפועל, וכן הרשעה ישנה בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב (ת/82).

7. מטעם ההגנה העיד אבי הנאשם, מר חיים קובלסקי, שמסר כי הסתבכות הנאשם בפלילים היא תולדה של תמימות וטיפשות, בגין הסתבך עם גורמים עברייניים. האב ביקש מבית המשפט לנהוג בבנו במידת הרחמים, ולהתחשב במשפחתו - ובמיוחד ברעייתו ובשלושת בנותיו הקטנות. עוד הוגשו לבית המשפט מכתב רעיית הנאשם (נ/10), ואסופת מכתבי המלצה (נ/11), שהמשותף למרביתם הוא תיאור הסבל הרב שנגרם למשפחת הנאשם בעקבות הסתבכותו; וכן תלוש שכר של הרעייה (נ/12), שנועד לתמוך בטענת ההגנה בדבר הקשיים הכלכליים אליהם נקלעה משפחת הנאשם, בעקבות מעצרו.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה עתרה לקבוע כי מתחם הענישה נע בין 5 ל-10 שנות מאסר.

בקביעת המתחם, סברה ב"כ המאשימה, כי יש לקחת בחשבון את ריבוי העבירות בהן הורשע הנאשם; את העובדה שמדובר בסם קשה, מסוג קוקאין, שפוטנציאל הנזק שלו רב, ואת כמות הסם המשמעותית; את המניע לעבירות - בצע כסף; את התכנון המפורט שקדם לעבירה; ואת התפקיד המרכזי שנטל הנאשם בהוצאת התכנית לפועל.

9. במסגרת המתחם, עתרה ב"כ המאשימה, להשית על הנאשם מאסר משמעותי, מאסר מותנה וקנס משמעותי, תוך מתן משקל לשיקולי הקולא הבאים: שיתוף הפעולה המשמעותי של הנאשם עם רשויות האכיפה, כבר בשלב החקירה, כאשר עדות הנאשם היא זו שאפשרה את חשיפת הפרשה; הודאת הנאשם, מבלי לקבל תמורה מהמאשימה, באופן שהוביל לחסכון בזמן שיפוטי.

מנגד, ביקשה ב"כ המאשימה ליתן משקל לחומרה לעברו הפלילי של הנאשם, ממנו עולה כי חלה החמרה בפעילותו העבריינית, ולתסקיר שירות המבחן בעניינו, שאינו חיובי, והמצביע על סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

10. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם הענישה, בעניינו של הנאשם, נע בין 28 ל-42 חודשי מאסר. במסגרת המתחם, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש ברף התחתון.

הסנגור הדגיש כי הנאשם לא היה "הרוח החיה" בתכנית הקשר, כי אם נסחף אחר יובל ומקסים, להם הלווה כספים אותם סרבו להשיב; וכן, כי הנאשם יזם את הזעקת העזרה הרפואית למנוח, כשזה חש ברע, על אף התנגדות שותפיו לקשר.

הסנגור עתר ליתן משקל משמעותי לשיתוף הפעולה הניכר של הנאשם עם גורמי החקירה, ולהפללת שותפיו לקשר, באופן שהוביל לאיום על חיי הנאשם (נ/13), ועל משפחתו; וכן, לנטילת האחריות המלאה של הנאשם על מעשיו, ולחרטתו עליהם.

הסנגור סבר כי ראוי במקרה זה לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום, לפי סעיף 40 לחוק, וזאת לאור ניסיונות הנאשם להשתקם במסגרת המעצר, באמצעות השלמת שני קורסי משגיחי כשרות (נ/14). עוד ציין הסנגור כי הנאשם, שהשתחרר ממאסר לפני 11 שנים, שיקם את עצמו, עבד כקבלן שיפוצים והקים משפחה נורמטיבית אותה פרנס עד יום מעצרו.

ביחס לרכיב הקנס, טען הסנגור כי הנאשם חסר אמצעים, כי זוגתו ובנותיו הקטינות תלויות במשפחה המורחבת לפרנסתן, וכי אביו, המסייע להן כלכלית, הגיע אף הוא לפת לחם.

11. בדברו האחרון, הביע הנאשם צער וחרטה על העבירות שביצע, ועל מות המנוח. הנאשם סיפר כי בשל שיתוף הפעולה עם גורמי החקירה הוא מאוים, וחושש לשלומם ולשלום משפחתו, עד כדי כך שמחשש לניסיון להרעילו, הוא נמנע מאכילת אוכל המוכן על ידי השב"ס ומסתפק בתחליפים (חיזוק לחששו של הנאשם מהרעלה נמצא במסמך נ/13).

מתחם העונש ההולם

12. אין מחלוקת כי מדובר ב"אירוע אחד", בהתאם לסעיף 40ג לחוק, על אף ריבוי העבירות שבוצעו לאורך זמן, וזאת לאור הקשר ההדוק בין המעשים שנעשו כחלק ממסכת עבריינית אחת, לייבוא סמים לישראל, כאשר גם עבירות השמדת הראיות ושיבוש הליכי המשפט נעשו ברצף ישיר לייבוא הסמים (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); וכן ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.15)).

13. הערך החברתי המוגן בעובדות הסמים הוא, בראש ובראשונה, ביטחון הציבור ובריאותו. בתי המשפט הדגישו את הנזקים הנגרמים בעקבות עבירות הסמים, ואת ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופם ועל נפשם של המשתמשים. ערך חברתי נוסף הוא הצורך להגן על הציבור בכללו מפני עבירות, אותן מבצעים המכורים לסם, כדי לממן את צריכתו.

ביחס לחומרתן של עבירות הסמים, וביחס למדיניות הענישה הראויה בעבירות אלה, נקבע כי:

"...נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה"
(ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (24.7.11)).

ראו גם:

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סחר והפצה של סמים, לא כל שכן סמים מסוכנים המוגדרים 'קשים' ... ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה ... זאת, לאור הנזק הרב שהן מסבות לא אך למשתמשים הישירים בסם, אלא לחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם"

(ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' אילון ישראל שץ (15.2.16) פסקה 42).

14. עוצמת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים חמורה, בשל מאפייני החומרה בעבירות הסמים בהן הורשע, ובעיקר סוג הסם - קוקאין - המוגדר כסם קשה, וכמותו - כמעט מחצית הק"ג.

15. באשר לעבירות השיבוש והשמדת הראייה, הערך החברתי המוגן בבסיס עבירות אלה הוא ההגנה על סדרי שלטון ומשפט ועל הסדר החברתי, ובמקרה זה גם שלמות גופו ובריאותו של המנוח.

עצמת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית, בשל המאמצים שהשקיעו הנאשם ויובל בטשטוש זהותו של המנוח, וקשריו לנאשם וליובל. הכול במטרה להרחיק עצמם מהסמים שעתידיים להתגלות בגוף המנוח.

מדיניות הענישה הנוהגת

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, כפי שהיא עולה, בין היתר, מהפסיקה שהוגשה ע"י באי כוח הצדדים, מלמדת כי בתי המשפט נוהגים לגזור עונשי מאסר ממושכים, לתקופות משתנות, והכל בהתאם לנסיבות המשתנות:

כך, למשל, בע"פ 1720/14 **איגור טורו נ' מדינת ישראל** (30.4.15) העמיד בית המשפט העליון את ענשו של המערער, שניהל הליך ראיות, על 54 חודשי מאסר בפועל, חלף 5 שנות מאסר שגזר עליו בית המשפט המחוזי. הנאשם היה שותף, עם אחרים, בקשירת קשר לייבוא 1,272 ק"ג קוקאין מקולומביה לישראל. התערבות בית המשפט העליון נועדה ליתן משקל למצבו הרפואי הקשה של המערער.

עניין זה חמור מעניינו, לאור כמות הסם הרבה.

מנגד, עניינו של הנאשם חמור יותר בשל הרשתו בעבירות נוספות של ניסיון לייבוא סם, שיבוש והשמדת ראיה, ומאחר ובעניינו של המערער לא התקיים נימוק קולא של חסכון בזמן שיפוטי.

בע"פ 3249/12 **ע.ב. נ' מדינת ישראל** (13.5.13) אישר בית המשפט העליון עונש של 4 שנות מאסר בפועל, שהושת על מערער שהורשע לפי הודאתו, בכך שייבא לישראל 879.24 גרם קוקאין, באמצעות בלעתם.

בית המשפט הבהיר כי הסתפק ב-4 שנות מאסר בפועל בלבד, למרות חומרת המעשה, לאור נסיבות חייו הקשות של הנאשם, ובפרט מצבו הנפשי הקשה.

כמות הסמים שנתפסה במקרה זה חמורה מעניינו. מנגד, חלקו של הנאשם משמעותי מחלקו של המערער, ששימש כבלדר לייבוא הסמים, ולא עמד מאחורי תכנית הקשר.

בע"פ 3022/15 **טל גרינשפן נ' מדינת ישראל** (7.11.16) העמיד בית המשפט העליון את ענשו של המערער על 4 שנות מאסר בפועל, חלף 4.5 שנות מאסר שגזר עליו בית המשפט המחוזי.

המערער הורשע בכך שייבא, באמצעות הדואר, 200 גרם קוקאין. למערער עבר פלילי משמעותי בעבירות סמים, והוא זה שיזם את ייבוא הסם. עונשו קוצר, למרות חומרת המעשים, לאור הפער בענישה בין המערער, לבין שותפו, שהיה בעל תפקיד שולי בייבוא הסם, ועל מנת לעודד את המערער להתמיד בשיקומו.

עניינו חמור ממקרה זה לאור ריבוי העבירות בהן הורשע הנאשם, ובשל כמות הסם הגדולה משמעותית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

17. בעניינו של הנאשם, נסיבות רלוונטיות לקביעת המתחם, ובעיקר אלה:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירות** - לעבירות בהן הורשע הנאשם קדם תכנון מדוקדק, המתבטא, בין היתר, ברכישת מכשירי הטלפון הניידים, על ידי יובל והנאשם, במימון הנאשם; ברכישת כרטיסי הטיסה, חלקם בנוכחות הנאשם ובמימונו; בגיוס הבלדרים, כאשר הנאשם היה נוכח בעת גיוס המנוח - חברו; ובאימון המנוח בבליעת הסמים ובאופן אריזתם, בנוכחות הנאשם. תכנון העבירות והניסיון להוציא לפועל את ייבוא הסמים לישראל נמשכו מספר חודשים, למרות שני ניסיונות קודמים לייבוא הסמים לישראל, שכשלו, ועד לייבואם בניסיון השלישי. לאורך אותם חודשים עמדו בפני הנאשם הזדמנויות רבות לחזור בו ולהפסיק את מעורבותו בתכנית הקשר, אותן לא ניצל.

ב. **חלקו של הנאשם בביצוע העבירות** - אמנם הנאשם לא יזם את התכנית העבריינית, כי אם יובל ומקסים; הנאשם אף לא היה בעל הקשרים באמסטרדם. עם זאת, הנאשם נטל תפקיד משמעותי ובולט בביצוע העבירות: הנאשם נסע שלוש פעמים לאמסטרדם, כאשר הוא נכון להעביר את הסמים לידי הבלדר, כפי שאכן עשה בנסיעה השלישית, עת העבירם לידי המנוח; הנאשם נכח בהליכי גיוס המנוח כבלדר, ובאימונו בבליעת הסמים. הגם שהנאשם הביע התנגדות מסוימת, במהלך התקופה, לגיוס המנוח כבלדר, בסופו של יום, נסע הנאשם עם המנוח לאמסטרדם והעביר לידיהם את הסם; הנאשם העביר כספים ליובל ולרפי לצורך ביצוע הקשר. לאור כל האמור, התמונה המצטיירת היא שהנאשם נטל חלק פעיל ודומיננטי בהוצאת תוכנית הקשר מהכח אל הפועל. עם זאת, יינתן משקל הולם לכך שלתוכנית הקשר היו שותפים נוספים - בפרט רפי והאחרים - שפעילותם העבריינית נחשפה הודות לשיתוף הפעולה של הנאשם, ולא הועמדו לדין בגין חלקם בתכנית הקשר.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות** - סוג הסם - קוקאין - וכמותו הרבה, 486.88 גרם, מלמדים על הנזק הרב שעשוי היה להיגרם מהשלמת העבירות, לשלמות גופם של צרכני הסם, ולציבור בכללותו הניזוק מפעילות עבריינית שנועדה לממן את צריכת הסמים. על עצמת הנזק ניתן ללמוד, בין היתר, אף ממות המנוח. אף שלא הובררה בפני בית המשפט סיבת מותו המדויקת של המנוח, אין ספק שבליעת הסמים, העמידה בסיכון את בריאותו ואת חייו.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות** - לא ניתן להתעלם מכך שהמניע לביצוע העבירות היה בצע כסף. אמנם הנאשם לא נועד לזכות בעיקרי הרווחים מעסקת הסמים, אולם, גם רווח משני, ואפילו אם דובר אך בהשבת הכספים שהלווה ליובל ולמקסים מהכסף המוחזק, הרי שיש לראותו בחומרה.

מתחם העונש ההולם

18. לאור כל האמור לעיל, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם, תוך מתן משקל למכלול נסיבות האירוע, אני מוצא כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 3.5 ל- 6.5 שנות מאסר בפועל.

אי-סטייה ממתחמי העונש ההולם

19. במקרה דנן איני מוצא כי יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם. לא לחומרה, בגין הגנה על שלום הציבור, ולא

לקולא, בשל שיקולי שיקום, לאור מסקנת שירות המבחן כי במצבו של הנאשם אין ענישה שיקומית שתוכל להפחית את מסוכנותו.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

20. בגזירת ענישו של הנאשם במסגרת המתחם, יש ליתן משקל משמעותי לשיתוף הפעולה של הנאשם, בעקבותיו נחשפה תכנית הקשר, ולכך ששיתוף פעולה מרצונו, ללא קבלת תמורה כלשהי. יתרה מזאת, עקב שיתוף הפעולה עם גורמי החקירה והפללתם של שותפיו, סובל הנאשם מאיומים על חייו, ועל שלום משפחתו, עד כדי הימנעותו מאכילת אוכל המוכן ע"י שב"ס, ומניעת ביקורי רעייתו ובנותיו בבית המעצר, מתוך רצון להגן עליהן. חיזוק לכך שחששו של הנאשם לביטחונו האישי אינו תלוש מהמציאות מצוי במסמך נ/13.

עוד יש ליתן משקל לקולא להודאת הנאשם, שהובילה לחיסכון בזמן שיפוטי, ולחרטה ולצער שהביע ביחס לעבירות בהן הורשע וביחס למות המנוח.

ייתן משקל הולם אף לממצאי תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולהמלצותיו. מהתסקיר עולה כי על אף הבעת חרטתו על התנהלותו, הנאשם מתקשה להתייחס לאחריותו האישית, להבין את חומרת מעשיו, את הבעייתיות בהתנהלותו ואת האלטרנטיבות שעמדו בפניו. העובדה כי הנאשם מציג עצמו כמי שנגרר אחר אחרים, ואינו נוטל אחריות למעשיו, כמו גם נטייתו בתקופות מצוקה לשימוש בחומרים ממכרים, הובילה את השירות למסקנה כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. השירות המליץ על מאסר בפועל, שימחיש את חומרת העבירות, למרות שהעריך שמאסר לתקופה ארוכה יעמיק את חווית התלות והבדידות ויגביר את חשיפתו לדפוסי התנהגות עברייניים. לצד זאת, המליץ השירות על שילוב הנאשם, במהלך מאסרו, בתכנית טיפולית המותאמת לקשייו, ועל סיוע הרשות לשיקום האסיר בתום תקופת מאסרו.

משקל מסוים לחומרה יש ליתן אף לעברו הפלילי של הנאשם, ולהחמרה בהתנהגותו העבריינית, בתחום הסמים, תוך מתן משקל הולם לקולא, להתמתנות בהסתבכויותיו בפלילים, ולתפקודו הנורמטיבי מאז שחרורו מהכלא ועד להסתבכותו הנוכחית, משך כ-11 שנים, במהלכן השתלב במעגל העבודה והקים משפחה מתפקדת, כמו גם לקשיים הרבים אליהם נקלעו בני משפחת הנאשם, בעקבות הסתבכותו, כפי שעולה מראיות ההגנה.

סיכום

21. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כמפורט לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 54 חודשי מאסר בפועל, שמנינם מיום מעצרו 7.2.16.

ב. 18 חודשי מאסר מותנים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע, או כל עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, לרבות ניסיון או סיוע לעבור איזו מעבירות אלה.

ג. קנס בסך 10,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 4.4.17.

מומלץ כי השב"ס ישקול שילוב הנאשם, במהלך מאסרו, בתכנית טיפולית שיקומית המותאמת לקשייו, ובליווי וסיוע הרשות לשיקום האסיר בתום ריצוי תקופת המאסר, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ז, 04 ינואר 2017, בנוכחות הצדדים.

ירון לוי, שופט